

at en Bestemmelse som den foreslaaede endog vil aabne Afgang til Sagsførernæringen for adskilligt flere Individuer af den Charakter, som jeg her har tilladt mig at antyde, end af den Beskaffenhed, som det ærede Udvalg betinget og ubelukkende har havt for sig, og jeg maa henstille, hvorvidt det skulde være rigtigt at aabne Bommen under Forhold, der, som sagt, gjøre det sandsynligt, at der gennem den aabnede Bom vil komme et større Antal ind i Sagsførerstandens af dem, som man dog selv helst vil have udenfor denne, end af dem, for hvem Bommen egentligt tilsigtes aabnet. Jeg skal indrømme, at Spørgsmaalet ikke er af den Betydning for mig, at jeg, hvis det nævnte Forslag vedtages, vil faae nogen Betænkelighed ved Lovforslaget, men jeg har dog fundet det rigtigt stærkere at henlede det høie Things Opmærksomhed paa dette Punkt. Hvad særligt Universitetslærerne angaaer, da tillod jeg mig allerede ved Sagens 1ste Behandling at udtale, at det forekom mig meget tvivlsomt, om der netop fra denne Stilling vilde kunne ventes at komme Mænd, der ere udrustede med de Egenstaber og med den Begavelse, hvorpaa man væsentligt maa lægge Vægt i dette Forhold, især naar man har Diet stærkt fæstet paa Fremtiden. En anden Betænkelighed, der kan gjøres gjældende mod det omhandlede Forslag — en Betænkelighed, som jeg forøvrigt allerede har antydet i, hvad jeg idag har udtalt —, er den, at det forekommer mig, at der er flere Stillinger end dem, som Udvalget har optaget i sit Forslag, hvorfra det synes, at man med ligesaa god Høie burde kunne have Afgang til uden yderligere Forberedelse at komme i Sagsførervirksomheden. Jeg skal med disse Dyringer fraraadende henstille til det høie Thing, hvorledes det vil votere over det Endringsforslag, som er stillet af Udvalget under Nr. 7, og som gaaer ud paa at indstyre en ny Paragraph efter Lovudkastets § 4. — Det andet Endringsforslag af Udvalget, hvorpaa jeg skal gaae nærmere ind, og hvormod jeg i Grunden troer at burde udtale mig med endnu større Styrke, er det, som under Nr. 14 er stillet til Lovudkastets § 7, og som gaaer ud paa at give Underretts-sagsførerne Ret til at fortsætte deres Sagsførervirksomhed uden Hensyn

til mulige Forandringer af Bopæl. Grunden til, at jeg troer at burde udtale mig imod dette Forslag, er den, at det Argument, som Udvalget i sin Betænkning har anført til Fordeel for samme, ikke slaaer til. Det Argument, hvortil jeg herved figter, findes i Udvalgets Betænkning paa Spalte 9 i Tillæg B. til Tidenden. Der anstilles paa det nævnte Sted Betragtninger over de Hensigtsmæssighedsgrunde, som have foranlediget Regjeringen til at foreslaae, at den Sagsfører, som stifter Bopæl, paantog skal skaffe sig Tilladelse til at procedere, og Udvalget kommer til det Resultat, at den af disse Grunde foreslaaede Bestemmelse ikke er nødvendig, for at den tilsigtede Hensigt vil kunne opnaaes. Det maa maastee være mig tilladt at oplæse de Ord, hvortil jeg figter. Udvalget siger, at det saameget mindre kan anerkende de omhandlede Hensigtsmæssighedsgrunde, „som den uhæderlige Vandel, der paa det hidtilværende Opholdssted skulde gjøre Sagsføreren udfikket til videre Virksomhed, jo vel ogsaa maatte kunne berettigede det Offentlige til at modsætte sig Vesttillidens Benyttelse paa det nye Opholdssted.“ Jeg troer, som sagt, ikke, at dette Argument slaaer til; jeg troer ikke, at det vil være muligt uden ved Hjælp af den af Regjeringen foreslaaede Bestemmelse at faae den Tanke gennemført, som ogsaa Udvalget gennem sin Udtalelse har tiltraadt, og jeg skal derfor tiltraade det høie Thing ikke at vedtage Udvalgets Endringsforslag under Nr. 14 til § 7. Jeg skal endnu blot tilføie, at, forsaavidt Thinget skulde ville følge mig i dette Punkt, da vil, saavidt jeg formaar at see, Udvalgets Endringsforslag under Nr. 17 ogsaa dermed falde bort. Endelig er der endnu et tredie Endringsforslag af Udvalget, som jeg troer at burde gjøre nogle Bemærkninger ved, det nemlig, som er stillet under Nr. 18 til Lovudkastets § 9, og som gaaer ud paa at aabne Afgang for Sagsførerne til at kunne give særlig Fuldmagt for et enkelt Møde.

Rettelser.

Sp. 313, Lin. 9 f. n.: „2den Behandling“ l.: „1ste Behandling“.